

Vianoce – čarovný čas

Dnes, zajtra vrcholí Advent – čas príprav na Vianoce a na príchod Spasiteľa. Končí sa niekoľkotýždňový zhon a my niekoľko dní budeme vychutnávať čaro sviatkov lásky, rodiny, detí, svetla, pokoja... Koľko krásnych prívlastkov vymysleli ľudia pre tieto sviatky. Prečo asi?

Keď som bola malá, môj otec napísal vianočnú scénu pre deti, ktorú sme v detskej besiedke nacvičili a hrali v kostole. Nazývala sa „Čarovná noc“. Bola to idylická rozprávka o Vianočnej noci a víťazstve dobra nad zlom.

Pre mňa sú Vianoce podnes čarovným rozprávkovým obdobím. Nie len preto, že médiá počas sviatočných dní ponúkajú deťom viac rozprávok než inokedy, a radi si ich pozrieme aj my, dospelí, hoci tie klasické vieme takmer naspamäť a môžeme ich rozprávať vnúťatám. Ani nie preto, že obchody, ba i ulice, sú rozprávkovy vyzdobené, vysvietené, že takmer všade znejú koledy, ktoré dotvárajú typickú vianočnú atmosféru. K pravej idylke týchto zimných sviatkov nám síce tu u nás občas chýba bielunký trblietavý sneh, ale ligotavý vianočný stromček a sladká vôňa domova nás aj tak naplňujú podivnou radosťou. A pravdaže darčeky! Vzrušené úporné naháňanie sa za vecami, ktoré majú spraviť radosť našim drahým a zároveň utajovaná túžba, aby aj my sme niekomu stáli za tú námahu.

Napriek všeobecnému ruchu a stresu majú Vianoce i dnes divotvornú moc. Prečo po tieto dni túžime urobiť niekomu radosť? Prečo práve v tomto období sú ľudia citlivejší k biede a utrpeniu, ochotnejší prispieť niečím k ich odstráneniu? Prečo sa snažia vytvoriť sviatočnú atmosféru aj na pracoviskách v detských domovoch, v nemocniciach, väzniciach? Prečo túžia po utíchnutí zbraní, po pokoji, po mieri? – Pretože kdesi v hĺbke duše každého normálneho človeka sa skrýva detská túžba po rozprávke; po tom, aby aspoň na pár chvíľ v roku zvíťazili radosť nad smútkom, zmierenie nad svármi, láska nad nenávisťou. To je predsa hlavná devíza rozprávok – víťazstvo dobra nad zlom. Keby v rozprávkach vyhrávalo zlo, nespravodlivosť, nešťastie, nikto by ich nechcel čítať ani počúvať.

Ved' to negatívne a smutné tak často, ba niekedy sa nám zdá že väčšinou, vyhráva v našej každodennej všednej skutočnosti. Boj dobra a zla zažívame intenzívne na vlastnej koži po celý život. A ak máme otvorené oči, vidíme ho okolo seba vo všetkých oblastiach a na všetkých úrovniach ľudskej spoločnosti. Denne musíme bojovať proti zlomyseľnosti, zákernosti, proti ľžiam, klebetám, závidi, proti ziskuchtivosti a túžbe po moci, proti pýche, nespravodlivosti, sebecktu... Sú to storaké podoby hriechu, ktoré nás ohrozujú, zraňujú a unavujú. A hriechom sme poznačení všetci. Dobro a zlo bojujú aj priamo v srdci človeka.

Túžime však po pokoji. Možno je to zvyšok Božieho obrazu, na ktorý sme boli pôvodne stvorení. Boh nás však, ak chceme, necháva žiť a konať „podľa spôsobov tohto sveta“, ale aj niesť následky vlastných motivácií, rozhodnutí a činov. No zároveň nám prichádza na pomoc. Práve na Vianoce. „**Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale mal večný život.**“ (Ján 3,16) To je životodarná nádej. Áno! - Narodenie Božieho Syna, Ježiša Krista, je pravým dôvodom Vianoc. **On** je ten najdôležitejší dar, ktorý dostávame všetci. **Jeho** narodeniny oslavujeme, **to Jeho** láska v nás pôsobí po tieto dni a vyvoláva pokánie, zmenu myslenia, zázraky zmierenia, za ktorými je divotvorná Božia moc premáhajúca zlobu.

Nuž: „Na slávu Bohu, ľudom ku pokoji, nech letí zvest' o radosti,
že proti hriechu mocná pomoc k boju prichádza z nebies výsosti -
maličký Ježiš, Vykupiteľ sveta, prorokmi dávno zvestovaný,
to z Božej lásky narodené dieťa, Kráľ všetkých kráľov – požehnaný.“

Daniela Horínková